

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

بهرام رحمانی
۱۰ جون ۲۰۱۵

آیا راه سفر به واشنگتن، از قنديل می گذشت؟

(پیرامون سفر مصطفی هجری به امریکا)

مصطفی هجری دبیرکل حزب دموکرات کردستان ایران، در ارتباط با اهداف سفر سیاسی طولانی و به مدت سه ماهه خود به امریکا، توضیحاتی به خبرگزاری دویچهوله ارائه نموده است. هجری پیرامون سفر خود به امریکا و دیدار با چندین نهاد و مرکز سیاستگذار امریکائی و همچنین دفتر چندین سناتور امریکا اعلام کرده است: «توافق نهائی قدرت‌های بزرگ بر سر مذاکرات هسته‌ئی با ایران و سرنوشت کردها از جمله مسائلی بودند که این حزب با مقام‌های امریکائی در میان گذاشته است.»

هجری، به دویچهوله گفته است که حضور پیشمرگه‌های حزب دموکرات کردستان ایران در مرزهای کردستان ایران و تصمیم اعزام نیروی پیشمرگه به داخل کردستان ایران از سوی حزب دموکرات، در میان مقام‌های امریکائی واکنش‌های متفاوتی را برانگیخته است.

مصطفی هجری در این ارتباط گفته است: «واکنش مقام‌های امریکا متفاوت بود. بعضی‌ها موافق این حرکت بودند اما برخی از مقام‌های امریکائی گفتند که این اقدام در شرایط کنونی به نفع ما نیست. ولی به نفع امریکائی‌ها هم نیست، چون آن‌ها منتظرند در ماه جون مذاکرات هسته‌ئی ایران نتیجه نهائی بدهد.» البته ناگفته نماند که آقای هجری گفته است: «حزب دموکرات کردستان ایران هیچ وقت وابسته به امریکا نبوده است.»؟!

سؤال این است که ابتداء نیروهای حزب دموکرات کردستان ایران برای رفتن به مرزهای ایران، وارد منطقه تحت کنترل پ.ک.ک در حومه قنديل شدند، درگیری رخ داد که این درگیری دو سه دقیقه‌ای به طور بی سابقه‌ای در رسانه‌ها دولت اقلیم کردستان عراق برجسته گردید و سپس هجری راهی سفر طولانی واشنگتن گردید و از واکنش مقام‌های امریکائی به نزدیک شدن پیشمرگان حزبش به مرزهای ایران، سخن می‌گوید؟!

درگیری روی داده میان نیروهای پ.ک.ک و حزب دموکرات کردستان ایران که صبح روز یکشنبه ۳ خرداد [جوزا] ۱۳۹۴ - ۲۴ مه ۲۰۱۵، در منطقه «کیلهشین» واقع در خاک اقلیم کردستان عراق نزدیک مرزهای ایران، روی داد و موجب کشته شدن یک عضو حزب دموکرات و زخمی شدن چند عضو دیگر این حزب شد.

در این درگیری مسلحانه دو سه دقیقه‌ای، متأسفانه یک پیشمرگ حزب دموکرات ایران به نام «قادر کریمی» جان باخت. اما این درگیری با دخالت سریع رهبری پ.ک.ک خاتمه یافت. همچنین نیروهای پزشکی پ.ک.ک، به سه

پیشمرگ زخمی به نام‌های کریم خراپه پیرانشهری، حکمت نبی‌زاده و جمال اسماعیلی کمک‌های اولیه داند و انتقال آنها را به شهر اربیل تسریع نمودند.

به گزارش کوردپاریز، با شدت گرفتن تنش‌های فی‌مابین این دو گروه، پ.ک.ک با انتشار بیانیه‌ای دیگر، حزب دموکرات کردستان ایران(حدکا) را مسؤول کشته و زخمی شدن اعضای این گروه معرفی کرده و آن را متهم به همکاری با ترکیه و حزب دمکرات کردستان عراق علیه خود کرده است.

پ.ک.ک حضور اعضای حدکا در منطقه را برنامه‌ای از پیش تعیین و طراحی شده خوانده که با همکاری ترکیه و خانواده‌های بارزانی‌ها عملی شده و هدف از آن هم مشغول کردن پ.ک.ک در موقعیت حساس کنونی دانسته که ارتباط مستقیمی با انتخابات آتی ترکیه و نامزدی حزب دموکراتیک خلق‌ها دارد.

پ.ک.ک گفته ترکیه و پارتی، حدکا را بازیچه دست خود قرار داده‌اند تا از این طریق به موقعیت کنونی پ.ک.ک در ترکیه ضربه وارد کنند!

در مقابل حدکا و پارتی هم پ.ک.ک را به همکاری با سپاه پاسداران متهم کرده‌اند. گفتنی است پ.ک.ک با حضور نیافتن در جلسه درخواستی پارلمان اقلیم کردستان مبنی بر حل موضوع، باردیگر بر موضوع ضد پارتی خود اصرار کرد و تنش همچنان ادامه دارد.

اما برخی رسانه‌های اقلیم کردستان عراق، با اهداف معینی بخشی از برنامه‌های خود را به طور ویژه و پیگیر به این درگیری اختصاص می‌دهند تا وضعیت را مشنج‌تر کنند به طوری که نحوه پوشش خبری این درگیری در برخی رسانه‌های اقلیم کردستان عراق، واکنش‌های بسیاری را به دنبال داشته است.

برخی نمایندگان پارلمان اقلیم کردستان با انتقاد شدید از نحوه پوشش خبری درگیری روی داده میان پ.ک.ک و حزب دمکرات کردستان ایران و تلاش برخی رسانه‌ها در بزرگنمایی و برجسته‌سازی این درگیری، وجود اهداف سیاسی را دلیل این موضع‌گیری رسانه‌های دانستند.

محمود رضا امین یکی از نمایندگان جنبش تغییر(گوران) در مجلس عراق در صفحه شخصی خود در شبکه اجتماعی فیس بوک نوشت: «آنچه طی شب گذشته در کانال تلویزیونی روداو(وابسته به نیچروان بارزانی، نخست وزیر اقلیم و معاون دبیر کل حزب دمکرات کردستان) در مورد نحوه پوشش خبری درگیری و اختلافات میان پ.ک.ک و حزب دمکرات کردستان ایران مشاهده کردم، موجب بروز شک و تردیدهای من نسبت به این شبکه شد.»

وی با اشاره به این که کانال تلویزیونی روداو از طریق برجسته‌سازی این درگیری سعی دارد در انتخابات پارلمانی پیش رو در ترکیه، به حزب دمکراتیک خلق‌ها(HDP) که به عنوان حزب اصلی کردهای ترکیه و نزدیک به پ.ک.ک در این انتخابات شرکت کرده، ضربه وارد کند، افزود: «حتا اگر کسی دارای اندک بینش و آگاهی سیاسی در مورد رسانه‌ها باشد، به آسانی درک می‌کند که روداو در حال سوءاستفاده از این مسأله با هدف ضربه زدن به جایگاه HDP در انتخابات پارلمانی ترکیه است که در تاریخ ۷ جون برگزار می‌شود.»

وی تأکید کرد که بدون این که هیچ توجیه و بهانه‌ای را برای درگیری روی داده در کیله شین و عملکرد غیرمسئولانه دو طرف این واقعه داشته باشد، نحوه ایفای نقش روداو در این مسأله، موجب بروز تردیدهایی برای وی شده است، چرا که باید مشخص شود چرا روداو از قبل خود را برای انقادی که هنوز روی نداده بود، آماده کرده و در جهت منافع چه طرفی تصمیم به بردن آن به سمت و سوئی مشخص گرفته است.

از سوئی دیگر شیرکو محمد امین یکی دیگر از نمایندگان جنبش تغییر در پارلمان اقلیم کردستان، ضمن این که درگیری این چینی را تنها در جهت منافع دشمنان دانسته، بدون اشاره مستقیم به رسانه خاص، تأکید کرد که هر رسانه‌ای که

مستقیم و یا غیرمستقیم در جهت برجسته‌سازی این واقعه و سمت و سو دادن هدفمند به آن تلاش کند، دشمن کردها محسوب شده و باید توقیف شود.

وی از پارلمان اقلیم کردستان و به ویژه کمیسیون امور فرهنگ و ارتباطات درخواست کرد که تمامی رسانه‌هایی که به صورتی جهت دار در این مسأله و دیگر مسائل پیشین علناً در جهت منافع دولت حاکم در ترکیه تلاش می‌کنند، توقیف شده و منابع مالی آن‌ها نیز مسدود گردد؛ چرا که به گفته وی، این قبیل رسانه‌ها آب به آسیاب دشمن ریخته و عاملی برای تهدید وحدت و یکپارچگی کردها هستند.

اما سرانجام در پیگیری این واقعه، عصر روز چهارشنبه ۶ خرداد [جوزا] ۱۳۹۴-۲۷ مه ۲۰۱۵، طرف‌های درگیر دیداری را در شهر اربیل با حضور و نظارت کریم سنجاری وزیر امور داخلی اقلیم کردستان برگزار کردند. پس از این دیدار کریم سنجاری، بدون ارائه هیچ‌گونه اطلاعاتی در خصوص جزئیات این دیدار که با حضور مسؤولین و نمایندگان عالی‌رتبه پ.ک.ک و حزب دمکرات کردستان ایران برگزار شد، تنها به ذکر این نکته که نتایج مثبت بوده و طرفین آمادگی خود را برای حل مشکلات از طریق مذاکره اعلام کرده‌اند و به زودی نیز دیدار دیگری را برگزار می‌کنند، اکتفاء کرد.

وی از اظهار نظر در خصوص محتوا و نتایج مذاکره‌های طرفین در مورد مسائل مورد اختلاف و نیز دلایل و اختلافات و تنش به وجود آمده، خودداری کرد.

کریم سنجاری پس از درخواست مسعود بارزانی رئیس اقلیم کردستان از دولت اقلیم کردستان عراق، برای رفع تنش میان پ.ک.ک و حزب دمکرات کردستان ایران، به همراهی هیأتی متشکل از اعضای حزب دمکرات کرستان (پارتی) و اتحادیه میهنی (یکیتی) با هر دو طرف درگیر، دیدارهایی جداگانه را انجام داده و زمینه را برای دیدار آن‌ها در اربیل فراهم کرده بود.

به این ترتیب، هنوز واقعیت‌های پشت پرده این درگیری روشن نیست. اما آنچه که روشن است این است که حزب دموکرات کردستان ایران که حدود دو دهه است هیچ‌گونه عملیاتی در مرزهای کردستان عراق و ایران نداشته اکنون به چه دلایلی اقدام به چنین کاری کرده است. به علاوه منطقه کوه‌های قندیل و اطراف آن در کنترل پ.ک.ک و پژاک است و در سال‌ها و ماه‌های اخیر درگیری‌های پراکنده‌ای نیز بین پژاک و نیروهای حکومت اسلامی روی داده است. سؤال مهم این است که در چنین منطقه‌ای که بسیار حساس است چرا حزب دموکرات برای نزدیک شدن به مرزهای ایران فقط این منطقه را آن‌هم بدون هماهنگی با پ.ک.ک انتخاب کرده بود؟

در چنین شرایطی، سفر مصطفی هجری دبیرکل حزب دموکرات کردستان ایران، به امریکا و دیدارهایی با نمایندگان کنگره امریکا و واکنش آن نسبت به فعالیت‌های اخیر پیشمرگان حزب دموکرات کردستان ایران، سؤال برانگیز است. یک سؤال این است که آیا رابطه‌ای بین حضور پیشمرگان حزب دموکرات کردستان ایران در حاشیه قندیل و درگیری با پ.ک.ک و سفر رهبر این حزب به امریکا، وجود دارد؟ آیا راه سفر به واشنگتن، از قندیل می‌گذشت؟

اصولاً در شرایط حساس و مشتتج رهبر هر دولتی و حزبی هر جا هم باشد سفر خود را نیمه رها می‌کند و سریعاً خود را به سر کارش می‌رساند تا مستقیماً بر روند مسایل و رخدادها نظارت داشته باشد.

به گزارش وبسایت کوردستان میدیا، روز سه‌شنبه سیزدهم خرداد ۱۳۹۴، مصطفی هجری دبیرکل حزب دمکرات کردستان ایران، از سوی کنگره امریکا پذیرفته شد. وی در دیدارهای جداگانه خود با چندین عضو کنگره امریکا، از امریکا درخواست کرد، «ملت کرد ایران را در مبارزه علیه رژیم اسلامی» تنها نگذاشته و پشتیبان ملت کرد باشند.

دبیرکل حزب دموکرات کردستان در کنگره امریکا، با «استیو کینک»، «براد شرمن»، «داینا روراباکر» و دفتر کنگره «تام مارینو» دیدار کرد.

مصطفی هجری، گفت: «کاملاً مشهود است که چه مسأله‌ای باعث شکست سیاست‌های ایالات متحده امریکا نسبت به عراق شده است، و این چیزی نیست به جز دخالت‌های رژیم ایران در منطقه، توافق با ایران در مسأله اتمی نیز منجر به طولانی‌تر شدن دخالت ایران و دامنه دارتر شدن نقش مخرب این حکومت در منطقه خواهد شد.»

مصطفی هجری، همچنین از مواضع سیاسی غرب نسبت به رژیم ایران انتقاد کرد و گفت: «با توجه به تجربه و شناختی که ما از رژیم ایران داریم، نشان از این دارد که رژیم ایران غیر قابل تغییر و تنها راه رسیدن به ثبات منطقه، تغییر رژیم ایران است.»

هجری، با اشاره به فرصتی که داعش جهت دخالت ایران در منطقه به وجود آورده است، افزود: «اگر دقیق‌تر به مشکلات و جهت جغرافیائی آشوب‌ها بنگریم، متوجه خواهیم شد که داعش با منافع رژیم ایران هیچ اختلاف عمیقی ندارد.»

وی همچنین عنوان کرد: «در حال حاضر فعالیت‌های داعش نه تنها در حال تغییر دموگرافی عراق به ضد سنی‌ها و به نفع شیعه‌های این کشور است...»

بنا به همین گزارش، اعضای کنگره امریکا، سفر و دیدار مصطفی هجری دبیرکل حزب دمکرات کردستان ایران به کشور امریکا را مهم تلقی کرده و اظهار داشتند که این دیدار فرصتی است برای این که از نزدیک به خواست‌های ملیت‌های ایران گوش فرا دهند.

«استیف کینگ»، ضمن اشاره به این که ملت کرد در منطقه دوست مورد اعتماد امریکا شناخته شده، ادعا کرد: «کردها در حال حاضر نیاز به همکاری و کمک مستقیم ما دارد و ما بر این باور هستیم، کردها جهت دفاع در برابر داعش به پشتیبانی نیاز دارند.»

در ادامه این دیدار، «براد شرمن» از اعضای کنگره و از دمکرات‌های امریکا، اعتراض خود را نسبت به توافق گروه ۱+۵ با ایران عنوان کرد و گفت: «اگرچه در کوتاه مدت این چنین توافقاتی می‌تواند اندکی سودمند باشد، اما در دراز مدت فقط موجب ضرر و زیان است.»

براد شرمن، همچنین گفت: «اگر این توافقات صورت پذیرد، کوتاه مدت است و نهایتاً امریکا متوجه خواهد شد که ایران قادر به تغییر در رفتارهای خود نیست و مجدداً تمام دنیا به کردها و ملیت‌های دیگر جهت ایجاد تغییراتی چشم خواهند دوخت.»

یکی دیگر از اعضای کنگره «داینا روراباکر» تأکید کرد، ما خیلی خوشحال هستیم که ملت کرد برای آزادی خود تلاش می‌کنند و ضمن این که از ضعیف بودن کمک‌ها و همکاری با کردها انتقاد کرد، گفت: «من همانند یک امریکائی اعلام می‌کنم که امریکائی‌ها باید از هر کسی که به ضد ستم در جنگ می‌باشد پشتیبانی کند.»

وی افزود: «شخصاً، همواره و از همه لحاظ پشتیبان آزادی‌خواهان بوده و این بار نیز حزب دمکرات کردستان ایران را تنها نخواهم گذاشت و از آن‌ها پشتیبانی خواهم کرد.»

دبیرکل حزب دمکرات کردستان در پایان، این دیدارها را موفقیت‌آمیز توصیف کرد.

همچنین به گزارش وبسایت کردستان میدیا، مصطفی هجری دبیرکل حزب دمکرات کردستان ایران روز پنجشنبه چهاردهم خرداد ماه ۱۳۹۴ از دو مرکز «آتلانتیک کانسل» و «هاینریس بیل» که از مراکز تحقیقاتی و سیاست‌گذاری امریکا می‌باشند دیدار و از سوی مسؤولین این مراکز مورد استقبال واقع شد.

این دو مرکز با پوشش‌های مختلف، از جمله پوشش فرهنگی اهداف حاکمیت امریکا را در کشورهای مختلف پیش می‌برند و با گروه‌ها و اقشار مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ارتباط برقرار می‌کنند.

بخش جالب دیدارهای هجری، دیدارش از دفتر سناتور جنجالی «جان مک کین» است. جان مک کین کسی است که با سران داعش دیدارهایی داشته و تصاویر آن نیز در رسانه‌ها منتشر شده است. او همچنین دیداری با فاشیست‌های اوکراین داشته و با آن‌ها هم عکس‌های یادگاری گرفته است. به علاوه این سناتور، در سال‌های اخیر دیدارهایی با گرایش‌های راست و سلطنت‌طلب اپوزیسیون ایرانی داشته و طرفدار حمله به ایران بوده و قبل از این‌ها نیز طرفدار حمله نظامی به افغانستان؛ عراق، لیبی و سوریه بوده است. در یک کلام این سناتور جمهوری‌خواه، به شدت طرفدار جنگ و خشونت و گروه‌های تروریستی اسلامی و فاشیستی است.

به گزارش وبسایت کوردستان میدیا، روز چهارشنبه مورخه سیزدهم خرداد ماه ۱۳۹۴، مصطفی هجری، از دفتر جان مک کین سناتور جمهوری‌خواه امریکا دیدار کرد.

در این دیدار، مصطفی هجری مسأله خطرات بزرگ ایران را برای چندمین بار مطرح و از آن به عنوان بزرگترین مانع برای رسیدن به آشتی و دموکراسی در منطقه نام برد و افزود: «از میان برداشتن سد رژیم اسلامی، مستلزم همکاری همه طرف‌ها و به تنهایی برای یک حزب عملی نخواهد شد.»

دبیرکل حزب دموکرات کردستان ایران، ضمن اشاره به نقش مخرب رژیم و گروه‌های وابسته به آن در منطقه، اعلام کرد: «ضروریست که جهان از نقش مخرب ایران و سودهای که ایران در انجام توافق هسته‌ای به دست می‌آورد، مطلع و هشیار باشند که ملت ایران هیچ سودی از این توافقات را به دست نخواهند آورد.»

دبیرکل حزب دموکرات کردستان ایران، اعلام کرد: «ملت کرد به طور کل و به ویژه حزب دموکرات کردستان ایران، توانایی مواجهه با رژیم ایران را دارند، اما برای نتیجه نهایی این مبارزه به همکاری همه جانبه احتیاج دارد.»

بر اساس همین گزارش، مصطفی هجری، دبیرکل حزب دموکرات کردستان ایران مصطفی هجری در دیدار از دفتر جان مک کین در جواب سؤال نمایندگی این دفتر درباره وضعیت فعلی عراق گفت: «تنها راه رسیدن به آرامش و آسایش عراق و ثبات آشتی در این منطقه، از بین رفتن و سقوط رژیم اسلامی ایران است. این رژیم نشان داده که به هیچ طریقی حاضر به تغییر در رفتار و سیاست‌های خود نبوده و حضور آن‌ها بر سر میز مذاکره به معنی عقب‌نشینی رژیم ایران از دستیابی به سلاح هسته‌ای نیست.»

ضروریست که کمی پیش‌تر درباره سیاست‌ها و سابقه و مسؤولیت‌های سناتور جان مک کین تعمق کنیم. سناتور «جان مک کین»، عضو کمیسیون روابط خارجی مجلس سنا و نامزد جمهوری‌خواهان در رقابت‌های ریاست جمهوری ۲۰۰۸ بود که رقابت را به باراک اوباما باخت. جان مک کین شخصیت پرنفوذی است.

جان مک کین (John McCain) در سال ۱۹۵۸ از آکادمی دریایی ایالات متحده امریکا فارغ‌التحصیل شد و در سمت خلبان جنگنده‌های تهاجمی نیروی دریایی امریکا فعالیت خود را آغاز کرد.

مک کین در زمان جنگ ویتنام، از حادثه آتش‌سوزی در ناو یو اس اس فارست در سال ۱۹۶۷ جان سالم به در برد. در همین سال، جنگنده مک کین نیز مورد اصابت قرار گرفت و او به شدت مجروح شد. جان مک کین سپس به اسارت نیروهای ویتنام شمالی درآمد و قریب به پنج و سال و شش ماه را به عنوان زندانی جنگی در اسارت به سر برد.

مک کین در سال ۱۹۸۱، از نیروی دریایی امریکا بازنشسته شد و در سال ۱۹۸۲ به نمایندگی از ایالت آریزونا به عضویت مجلس نمایندگان امریکا درآمد. مک کین پس از دو دوره عضویت در مجلس نمایندگان، در سال ۱۹۸۶ به عنوان نماینده سنای امریکا انتخاب شد.

مک کین در سال‌های ۱۹۹۲، ۱۹۹۸ و ۲۰۰۴ نیز به عنوان سناتور ایالت آریزونا برگزیده شد. طی دهه ۱۹۸۰، مک کین از اتهام فساد مالی (موسوم به جنجال کیتینگ فایو) که گریبان پنج نفر از سناتورهای امریکائی، از جمله خود او را گرفته بود، مبرا شد.

مک کین، اما در اولین حضور خود در سال ۲۰۰۰ در انتخابات داخلی حزب جمهوری خواه برای کسب مقام کاندیدای نهائی این حزب در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در برابر جورج بوش شکست خورد.

با این حال او دوباره در سال ۲۰۰۷، وارد گود رقابت برای کسب کاندیداتوری نهائی جمهوری خواهان شد و توانست با کسب هیات‌های نمایندگی مورد نیاز، خود را به عنوان کاندیدای جمهوری خواهان برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۸ آمریکا معرفی کند.

بسیاری از پایگاه‌های اجتماعی فیس‌بوک و توئیتر و غیره تصاویری منتشر شده است که در آن سناتور جان مک‌کین، در جلسه‌ای با مخالفان سوری در حال گفتگوست که گفته می‌شود یکی از افراد حاضر در این جلسه «ابوبکر البغدادی» رئیس گروه تروریستی «داعش» است.

پایگاه عربستانی ایلاف در این باره نوشت: «کاربران شبکه‌های اجتماعی درباره این تصویر نوشته‌اند که ابوبکر بغدادی قبل از معرفی خودش به عنوان «امیر المؤمنین» داعش، در حال شنیدن «شرح احکام شرع» از زبان سناتور مک کین است!

در این تصویر سناتور آمریکائی در ماه مه ۲۰۱۳ (در اوج جنگ داخلی در سوریه)، در مرز سوریه با ترکیه در حال دیدار با جمعی از مخالفان مسلح حکومت سوریه است که به نظر می‌رسد ابوبکر بغدادی نیز در میان آن‌هاست. شاین ذکر است که هیلاری کلینتون، وزیر خارجه اسبق آمریکا در کتاب خاطرات خویش، به تشکیل داعش و حمایت از آن توسط دولت آمریکا اشاره کرده است.

به گزارش پایگاه «هیل»، جان مک کین با انتقاد از مواضع دولت اوباما گفت: «بسیاری از اقدامات آن‌ها به این خیال خام مرتبط است به این معجزه که با توافق هسته‌ای (با ایران)، ما به نوعی از رابطه جدید در سراسر خاورمیانه برسیم.»

سناتور ارشد جمهوری خواه با اشاره به مواضع ایران در قبال ایران و به طور خصوص ادعای اعزام ۹ کشتی ایرانی به یمن، گفت: «این موضوع متحدان عرب سنی ما را بسیار ترساند و صراحتاً بگویم من را هم به شدت ترساند.» جان مک‌کین افزود: «برای ما بحث و استدلال کنیم که آن‌ها (ایرانی‌ها) کمپین خودشان را متوقف کردند، مضحک است و بخشی از این توهم است که بر مبنای آن یک ائتلاف و اتحاد آمریکا-ایران پس از توافق هسته‌ای حاصل خواهد شد.» سناتور جان مک‌کین که در جنگ ویتنام نیز حضور داشت گفته بود بعد از پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری ایران را بمباران خواهد کرد در جدیدترین اظهار نظر خود گفته است که قطع حمایت از حماس حزب‌الله و بشار اسد شروط آمریکا برای برقراری رابطه با ایران است.

جان مک‌کین در گفتگو با شبکه سی.بی.اس گفت که اگر از معترضان ایرانی حمایت شده بود، می‌توانست باعث ایجاد تغییراتی در دولت ایران بشود. مک‌کین تأکید کرد که این فرصت از دست رفته است. مک‌کین معتقد است که کوتاهی دولت اوباما به خاطر نگرانی از به هم خوردن تلاش برای برقراری رابطه با ایران بوده است.

این سناتور جمهوری خواه افزود: «ما می‌توانستیم از آن‌ها (معترضان به نتیجه انتخابات) حمایت کنیم و آن‌ها در آن زمان می‌توانستند حکومت‌شان را ساقط کنند.»

مک کین، تأکید دارد که «آمریکا باید برای مقابله با جاه‌طلبی‌های هسته‌ای ایران و ممانعت از دستیابی این کشور به سلاح هسته‌ای به مخالفان مسلح حکومت سوریه سلاح بفرستد.»

به گزارش روزنامه اسرائیلی «هاآرتص»، مک کین که در جریان سفر به اسرائیل و در گفتگو با رادیو ارتش اسرائیل، با اشاره به این موضوع از سیاست دولت اواما در تعلل ورزیدن در ارسال سلاح به مخالفان سوریه به دلیل نگرانی از افتادن این سلاح‌ها به دست گروه‌های اسلامی تندرو مخالف آمریکا به شدت انتقاد کرد.

مک کین گفت: «این نگرانی وجود دارد و حتی ممکن است بخشی از سلاح‌ها به دست افرادی که نباید، بیفتد، اما در صورت پیروزی بشار اسد در جنگ داخلی، ایران برای پیمودن مسیر ساخت سلاح هسته‌ای انگیزه بیشتری خواهد داشت.»

جان مک کین، از مدت‌ها پیش به دنبال دخالت نظامی آمریکا در بحران سوریه، اعمال منطقه پرواز ممنوع بر فراز مناطقی از سوریه و ارسال سلاح‌های سنگین برای استفاده مخالفان مسلح حکومت سوریه است. او بارها اعلام کرده سرنگونی حکومت سوریه بزرگترین ضربه به موقعیت و منافع حکومت جمهوری اسلامی ایران در ۲۵ سال اخیر خواهد بود.

با آغاز بحران سوریه، مک‌کین که با شورشیان مستقر در سوریه نیز دیدار داشت، بارها به دولت اواما گفته بود که آمریکا باید به شورشیان سوری کمک کند. وی در گفتگو با شبکه خبری «سی‌بی‌اس» این استدلال را برای کمک به مخالفان دولت اسد آورد که تنها در صورت کمک ما به مخالفان اسد است که بحران سوریه به یک جنگ منطقه‌ای تبدیل نمی‌شود. مک‌کین در همان زمان، آینده سوریه را بدون بشار اسد نیز تصور کرده و می‌گوید: «رفتن اسد، هم به سود منافع استراتژیک امریکاست و هم به ایران ضربه می‌زند و روابط این کشور با حزب‌الله را قطع می‌کند.» او همچنین مدعی شده بود که برای برقراری دموکراسی در سوریه کمک به مخالفان بشار اسد ضرورت دارد.

جان مک کین، در اپریل ۲۰۱۱، پس از دیدار با مخالفان سرهنگ قذافی در شهر بنغازی، خواهان حمایت نظامی و مالی گسترده از آن‌ها شده است. مک کین که بلندپایه‌ترین عضو جمهوری خواه کمیته نیروهای مسلح مجلس سنای ایالات متحده است روز جمعه ۲۲ اپریل ۲۰۱۱-۲ اردیبهشت ۱۳۹۰ در بنغازی، مرکز اصلی مخالفان به شدت مورد استقبال قرار گرفت.

او طی بیانی‌های خواهان این شد که کشورهای دیگر از جمله ایالات متحده، شورای ملی انتقالی لیبی که در بنغازی علیه معمر قذافی تشکیل شده است را به عنوان دولت مشروع به رسمیت بشناسند. فرانسه و قطر از معدود کشورهایی هستند که این اقدام را انجام داده‌اند.

دولت باراک اواما با مخالفان رهبر لیبی در ارتباط است ولی از به رسمیت شناختن شورای مذکور به عنوان حکومت مشروع لیبی خودداری کرده است.

دولت اواما قصد دارد که ۲۵ میلیون دلار به مخالفان کمک کند ولی این کمک شامل تسلیحات نمی‌شود.

سناتور مک کین، رقیب انتخاباتی اواما در سال ۲۰۰۸، همچنین خواهان این شد که دولت‌ها بخشی از دارایی‌های مسدود شده حکومت لیبی را در اختیار مخالفان قرار دهند.

امریکا تاکنون بیش از ۳۴ میلیارد دلار از دارایی‌های رهبر لیبی و خانواده‌اش را مسدود کرد. مک کین، همچنین این نظر که افرادی که برای سرنگون کردن حکومت لیبی تلاش می‌کنند به گروه‌های افراطی از جمله القاعده وابسته‌اند را رد کرد.

او گفت: «من با این مبارزان شجاع ملاقات کرده‌ام، آن‌ها القاعده نیستند. برعکس آن‌ها لیبیایی‌های وطن‌پرستی‌اند که می‌خواهند کشورشان را آزاد کنند. ما باید به آن‌ها کمک کنیم.»

او همچنین خواهان تشدید حملات هوایی نیروهای پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) به نیروهای قذافی شد و گفت که جنگ در لیبی باید با خاتمه یافتن حکومت قذافی و آغاز گذار فراگیر و مسالمت‌آمیز لیبی به سوی دموکراسی تمام شود.

شرکت‌های «ریتون» و «بوئینگ» پیمان‌کاران نظامی امریکا، مدتی پیش قراردادی امضاء کرده‌اند که به موجب آن سیستم‌های پیشرفته تسلیحاتی را خواهند ساخت که قرار است در «عملیات اراده درونی» (عنوان رسمی اقدامات امریکا علیه داعش هم در عراق و هم در سوریه) استفاده شود.

دولت اوپاما طی زمان باقی‌مانده خود در قدرت تمام تلاشش را می‌کند تا صحنه را برای نامزد بعدی حزب دموکرات در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ آماده کند. از سوی دیگر، جمهوری خواهان در همین مدت تلاش خواهند کرد تا سیاست‌های خود را که عمدتاً با سیاست‌های اوپاما در تضاد است پیاده کنند. کنگره تلاش می‌کند تا روابط امریکا را با متحدین قدیمی مانند مصر، ترکیه، و کشورهای عربی خلیج فارس تقویت کند و اگر بتواند حتی وارد یک درگیری نظامی علنی با دولت سوریه شود.

اوپاما در سال ۲۰۰۸، کمپین تبلیغاتی خود را بر ارتباط با حکومت اسلامی ایران و پایان دادن به جنگ عراق متمرکز کرد. بخش بزرگی از این کار نیازمند استفاده از سیاست خارجی برای ایجاد صورتی ظاهری از موفقیت و برقراری دوباره تعادل ژئوپلیتیک در خاورمیانه و به خصوص اخیراً در سوریه است. با این حال، تا به امروز، سناتورهای جمهوری خواه، از جمله «جان مک‌کین»، «باب کورکر» و «لیندزی گراهام» پرچمداران انتقاد از واکنش اوپاما به بحران سوریه بوده‌اند.

اما تا آنجا که به درگیری پیشمرگان حزب دموکرات کردستان ایران و پ.ک.ک برمی‌گردد محل درگیری بین پ.ک.ک و حزب دموکرات منطقه کیله شین و خنیره در اطراف کوهستان قندیل در نزدیکی اشنویه است. کوهستان‌های قندیل منطقه‌ای صعب العبور است که بین مرزهای ایران، عراق و ترکیه قرار گرفته و حکومت اسلامی ایران، هیچ‌گاه نتوانسته این منطقه را کنترل کند. در دوران صدام حسین پیشمرگ‌های کرد عراقی آنجا بودند و از سال ۱۹۸۰، برخی از احزاب کرد ایرانی از جمله حزب دموکرات ایران هم در قندیل برای مدت کوتاهی پایگاه داشت.

دو کشور ایران و عراق در مسافتی حدود ۱۳۳۶ کیلومتر داری مرز مشترک هستند که حدود ۸۴ کیلومتر از آن مرز مشترک آبی (اروند رود) و مابقی زمینی است. به ترتیب استان‌های آذربایجان غربی، کردستان، کرمانشاه، ایلام و خوزستان در این خط ممتد و طولانی با عراق هم مرز هستند. به طور کلی مرز مشترک دو کشور از شمال اشنویه تا مهران و دهلران دارای ۹ معبر و گذرگاه است. هم چنین به طور مشخص، حدود ۲۲۰ کیلومتر مرز مشترک کردستان ایران با عراق است.

ایران و عراق روز چهارشنبه ۳ اردیبهشت ۱۳۹۴، در اربیل مرکز اقلیم کردستان عراق، یک توافق‌نامه امضاء کردند که براساس آن دو کشور برای کنترل دقیق‌تر مرزهای طولانی دو کشور و همچنین مقابله با تحرکات احتمالی تروریستی و نیز جلوگیری از تخلفات قانونی همکاری‌های خود را گسترش می‌دهند.

به گزارش رسانه‌های عراقی، این توافق‌نامه را سردار قاسم رضائی و سرتیپ عبدالکریم مصطفی فرماندهان مرزبانی دو کشور امضاء کرده‌اند. عبدالکریم مصطفی پس از امضای این توافق‌نامه در یک کنفرانس مشترک مطبوعاتی در اربیل به خبرنگاران گفت: «این توافق‌نامه اجازه می‌دهد که تمامی امور و تحولات اعم از نظامی و مرزی با هماهنگی و همکاری دو طرف پیگیری شود.» او افزود این توافق‌نامه بر ایستادگی در برابر هرگونه فعالیت‌های تروریستی علیه دو کشور تأکید می‌کند.

این مقام عراقی، ارایه کمک‌های متقابل از طریق امور اطلاعاتی و نظامی برای حل مشکلات را یادآور شد و گفت: «براساس این توافق‌نامه از هرگونه استفاده از خاک عراق علیه ایران چه از طریق داعش یا هر گروه تروریستی دیگری جلوگیری خواهیم کرد.»

سردار رضائی نیز در این کنفرانس مشترک این توافق‌نامه را مهم توصیف کرد و گفت: «با توجه به مرزهای طولانی دو کشور، نیاز به هماهنگی‌های کامل داریم.» او با ابراز خشنودی از امضای این توافق‌نامه گفت که با هماهنگی و کمک دو کشور، توطئه‌های دشمنان را خنثی می‌کنیم.

حزب دموکرات کردستان ایران، نه تنها سال‌هاست که علیه حکومت اسلامی مبارزه مسلحانه نکرده، بلکه بارها با سران حکومت اسلامی مذاکره نیز کرده است. حتی در یکی از مذاکرات که در اتریش بین نمایندگان حکومت اسلامی و عبدالرحمان قاسملو دبیرکل وقت حزب دموکرات کردستان عراق در جریان بود تروریست‌های حکومت اسلامی، به شکل وحشیانه‌ای قاسملو و همراهانش را به قتل رساندند. قاسملو در سیزده ژوئیه ۱۹۸۹ در وین، در مذاکره با نمایندگان حکومت اسلامی مصطفوی و بزرگیان، جعفری صحرا رودی و...، ترور شد. دولت وقت اتریش چشم خود را بر این ترور بست تا منافع اقتصادی و دیپلماتیک‌اش با حکومت اسلامی به خطر نیفتد. تروریست‌ها هم به راحتی به قرارگاه اصلی تروریستی خود در تهران برگشتند.

همچنین حزب دموکرات کردستان ایران، از اوایل دهه نود گزینه مسلحانه را کنار گذاشته است.

حکومت اقلیم کردستان عراق، رابطه نزدیکی با ایران دارد و به احزاب کرد ایرانی در این منطقه اجازه عملیات نظامی علیه ایران از خاک خود را نمی‌دهد. سال گذشته اکثریت احزاب مسلح کرد راست ایرانی، برای جنگ با داعش اعلام آمادگی کردند اما زیر فشار حکومت اسلامی ایران، حکومت اقلیم مجبور شد آنان را به پایگاه‌هایشان بازگرداند.

به دلیل محدودیت‌های ایجاد شده در کردستان عراق، احزاب کرد ایرانی مجاز نیستند وارد مرزها ایران شوند و دست به مبارزه مسلحانه بزنند. در حالی که «پژاک» که رابطه بسیار نزدیکی با پ.ک.ک دارد و در کوه‌های قندیل مستقر است به دلیل عملیات مسلحانه و اخیراً جنگ با داعش، توانسته نفوذ خود را در مناطق کردنشین ایران گسترش دهد. اکنون بسیاری از جوانان کرد و حتی غیرکرد ایرانی، در صف پ.ک.ک و پژاک و حزب اتحاد دموکراتیک کردستان سوریه، در عراق و سوریه و ایران علیه داعش و حکومت اسلامی می‌جنگند.

به علاوه تأکید به یک مسأله مهم در این‌جا اهمیت دارد این است که برخی احزاب چپ ایرانی در موضع‌گیری‌های خود درباره درگیری پیشمرگان حزب دموکرات کردستان ایران و گریلاهای پ.ک.ک، یا یک طرفه پ.ک.ک را محکوم کردند و یا هر دو طرف را. اما آن‌ها به یک موضع مهمی اشاره کرده‌اند که آن هم آزادی رفت و آمد سازمان‌ها و احزاب مخالف حکومت اسلامی در مرزهای کردستان عراق و ایران است. من هم با این نظر موافقم. اما سوال این است که در چنین منطقه حساس و میلیتاریزه شده‌ای، هماهنگی امری بدیهی و ضروری است. به علاوه چرا حزب دموکرات کردستان ایران، این منطقه صعب‌العبور را آن هم بدون هماهنگی با پ.ک.ک انتخاب کرده بود؟ در حالی که صدها کیلومتر مرز بین کردستان عراق و ایران وجود دارد که به راحتی می‌توان از آن مرزها رفت و آمد کرد!

هم‌اکنون حکومت اسلامی ایران، بسیاری از نیروهای امنیتی، ارتش، بسیج و سپاه پاسداران را که مجهز به سلاح سنگین هستند در مناطق مرزی کردنشین مستقر کرده است و تنها جریانی که در این منطقه با این نیروها درگیر می‌شود پژاک است.

حزب حیات آزادی (پژاک) در ۴ اپریل ۲۰۰۳، تأسیس شد. در اوایل سال ۲۰۱۴ در رای‌گیری که در کنگره چهارم پژاک برگزار شد به جای رهبری ۱۰ ساله «رحمان حاجی احمدی» و به جای رهبری واحد، سیستم رهبری مشترک در پژاک ایجاد شد.

مصطفی هجری، در ۲۶ جولای ۲۰۱۱-۴ مرداد ۱۳۹۰، مهمان برنامه بی.بی.سی فارسی بود. در این گفتگو سئوال و جواب مهمی رد و بدل می‌گردد از جمله: «...»

بسیار خوب. آقای هجری، حالا شما مدتی است که مبارزه مسلحانه را در جمهوری اسلامی ایران کنار گذاشته‌اید. حالا که مبارزه مسلحانه نمی‌کنید، فعالیت حزبی شما چیست؟ چه کار می‌کنید؟

الان مهمترین بخش فعالیت ما سازماندهی در داخل کردستان است، به صورت مخفیانه... از طرف دیگر ما یک مبارزه میدیانی (رسانه‌ای) داریم...

حالا این مبارزه مسلحانه که شما کنار گذاشته‌اید، یعنی فکر می‌کنید که سالیانی که این مبارزه را از پیش می‌بردید در واقع به این نتیجه رسیدید که این روش نتیجه‌ای نمی‌دهد و عبث بوده است به همین دلیل بهتر است که مبارزه سیاسی کرد، یا این که مثلا ممکن است احیانا از طرف احزاب حاکم در کردستان عراق شما را کمی زیر فشار گذاشته‌اند که این مبارزه را قطع بکنید؟

نه، از این نظر که مبارزه مسلحانه‌ای که ما پیش بردیم عبث نبوده است بلکه در ارتقاء آگاهی مردم و جذب آنها به صفوف مبارزه علیه جمهوری اسلامی ایران بسیار هم مفید و موثر بوده است. این خیلی مفید بوده است و تأثیرات آن تا به حال هم وجود دارد. منتهی برای یک حزب سیاسی، مثل حزب دمکرات کردستان ایران، فکر می‌کنم که بهتر است که خودش را در چارچوب یک نوع مبارزه محصور نکند. بعد از پیش بردن این مبارزات مسلحانه طی چند سالی، ما به این نتیجه رسیدیم که فعلا در موقعیت فعلی، هم از نظر منطقه‌ای و هم از نظر وضعیتی که در ایران وجود دارد و همچنین از نظر بین‌المللی، مبارزات مدنی و دمکراتیک بیش‌تر تأثیرگذار هستند.

شما می‌گوئید «فعلا»، منظورتان این است که ممکن است در مقطعی به مبارزه مسلحانه برگردید؟

ببینید، وضعیت سیاسی را نمی‌شود پیش‌بینی کرد، بایستی در هر وضعیت مشخص، تصمیم و برنامه مشخص را که مناسب وضع باشد ارائه کرد. ما تا آن جا که مبارزه دمکراتیک که عرض کردم چه در داخل کردستان و چه در خارج امکان‌پذیر باشد و حتی بیش‌تر تأثیرگذار باشد، به همین روش ادامه خواهیم داد.

شما الان، در حال حاضر آقای هجری، هم حزب شما و هم افرادی که از حزب شما منشعب شدند هم حزب کومله به رهبری آقای مهدی، همه این‌ها تقریبا یک حرف را می‌زنند، همه این‌ها مبارزه مسلحانه را کنار گذاشته‌اند و در عین حال هم از فدرالیسم صحبت می‌کنند. چه اختلافی بین شما هست که شما نمی‌توانید متحد شوید و یک‌پارچه بشوید و یک حزب بشوید؟

راستش این بحث، بحثی است که چند سالی است میان همه ما احزاب سیاسی کردستان وجود دارد و ما در این مورد خیلی صحبت کرده‌ایم و راه‌های حل مختلفی را برای رسیدن به این هدف دنبال کرده‌ایم، و واقعیت این است که مردم کردستان هم یک نوعی این را از ما و از همه سازمان‌های سیاسی می‌خواهند. ولی خوب، خود این انشعابات یک مقدار از نظر سیاسی مشکلاتی به وجود آورده است که رسیدن به این هدف را عقب انداخته است. و این هدف دم دست ما هست و ما از آن صحبت می‌کنیم.

یعنی دلیل آن فقط این انشعاب است؟ یعنی مثلا شما با حزب کومله هیچ‌وقت با همدیگر صحبت می‌کنید، در این زمینه مذاکراتی دارید؟

بله، ما با همه احزاب سیاسی کردستان رابطه دوستانه داریم...

...

شما با پژاک هم صحبت می‌کنید؟

نه، ما تاکنون با پژاک صحبتی نکرده‌ایم.

چرا؟ آن‌ها هم یک گروه کرد هستند، منتهی آن‌ها کماکان به شیوه مبارزه مسلحانه معتقد هستند. و آن‌ها البته ممکن است مرام و اهدافشان یک کمی با شما متفاوت باشد، آن‌ها خواستار به نوعی استقلال هستند. درست است؟

اهداف آن‌ها زیاد ثابت نیست. این که ما با آن‌ها مذاکره نکرده‌ایم به این دلیل است که از نظر ما پژاک یک حزب سیاسی مستقل نیست، پژاک شاخه‌ای است از «پ.ک.ک» و همه چیزش، حتی برنامه کارش در پ.ک.ک تنظیم می‌شود. این است که ما پژاک را به عنوان یک شاخه‌ای از پ.ک.ک می‌شناسیم. به همین جهت هنوز با آن‌ها وارد این چنین مذاکراتی نشده‌ایم.

بسیار خوب. شما اخیراً در کنگره آمریکا سخنرانی کردید، آقای هجری، و لپ کلام شما در این سخنرانی این است که به آمریکا می‌گوئید بیائید به ما کمک بکنید و این رژیم را سرنگون بکنید. چه چیزی از آمریکا می‌خواهید، می‌خواهید چه کاری برای شما بکنند؟

فعلاً آن‌ها نگفته‌اند می‌خواهند چه کار بکنند و هیچ وعده‌ای نداده‌اند...

نه، شما از آمریکائی‌ها می‌خواهید که چه کار بکنند؟

ما؟ ما برای به زانو درآوردن جمهوری اسلامی ایران از حکومت‌های به اصطلاح آمریکا و اروپائی درخواست کمک می‌کنیم، کمک‌های سیاسی، کمک‌های تبلیغاتی، و این که فضائی به وجود بیاورند که ما بتوانیم برای اروپائی‌ها و آمریکائی‌ها برنامه خودمان را توضیح بدهیم. همین گردهمائی که در کنگره آمریکا به وجود آمد، این خودش یکی از این برنامه‌هاست، یکی از این خواسته‌هاست. چون هنوز هم کسانی در اروپا و آمریکا هستند، کسانی حتی از بین افراد سیاسی، که فکر می‌کنند که در ایران فقط فارس‌ها هستند و بقیه تأثیری ندارند، یا این که خواست خودمختاری و خواست فدرالیسم که از طرف هموطنان فارس مطرح نشده است برای آن‌ها هم شاید زیاد آشنا نباشد، از نظر یک ایرانی. ما می‌خواهیم این مسائل را برای آن‌ها توضیح بدهیم.

ولی توضیح دادن این‌ها، آقای هجری، خیلی آسان است. یعنی هیچ‌وقت جلوی این‌ها گرفته نشده است و همیشه شما می‌توانید که این مسائل تان را با کشورهای مختلف، رهبرهای کشورهای مختلف، از جمله آمریکائی‌ها مطرح بکنید. ولی شما در این سخنرانی کنگره صحبت از این می‌کنید که جز سرنگونی رژیم هیچ راهی برای اصلاحات و برای تغییرات دموکراتیک در ایران وجود ندارد و شما خواستار کمک شده‌اید. یعنی یک طوری تداعی می‌کنید انگار شما دارید به آمریکا می‌گوئید لشکرکشی بکنید همان‌طور که در عراق کردید و بیائید حکومت جمهوری اسلامی را سرنگون کنید.

نه، مسأله تنها لشکرکشی نیست. ببینید، ما حالا در منطقه شاهد هستیم که مردم تعدادی از کشورهای منطقه با حکومت‌های مرکزی مبارزه می‌کنند. این کشورهای غربی لشکرکشی نکرده‌اند ولی کمک می‌کنند، به مردم کمک می‌کنند، به مردم مبارز، که بتوانند در مقابل سرکوب‌های شدید حکومت‌های مرکزی تاب بیاورند. این‌ها مسائل خیلی مهمی است. ما به ویژه می‌دانیم که کشور ایران و حکومت جمهوری اسلامی در سرکوب مردم به هیچ‌کسی رحم نمی‌کند، حتی به افراد خودش هم رحم نمی‌کند. به همین جهت ما خواستار این هستیم که در مبارزه علیه جمهوری اسلامی به سازمان‌های سیاسی دموکرات و به مردم مبارز و آزادی‌خواه ایران در فروپاشی رژیم کمک بکنند.

«...»

به این ترتیب، به سادگی می‌توان از جوهر این مصاحبه، چنین نتیجه گرفت که سفر اخیر و طولانی هجری به آمریکا و دیدارهایش با مقامات این کشور، این است که اعتماد آن‌ها به حزب دموکرات کردستان ایران جلب کند تا در معادلات سیاسی این حزب را نیز مدنظر داشته باشند و هم حاکمیت آمریکا به حزب دموکرات کردستان ایران، کمک‌های مادی و معنوی برساند!

به علاوه در این مذاکره تا آنجا که به پ.ک.ک و پژاک برمی‌گردد هجری آن‌ها را قبول ندارد به طوری که حتا حاضر نیست با آن‌ها مذاکره کند.

معلوم نیست که گرایش‌های راست و ناسیونالیست ایران همچون حزب دموکرات کردستان ایران از تاریخ و وقایعی تکان‌دهنده و هولناکی که در عراق و افغانستان و لیبیا و سوریه، کی درس خواهند گرفت؟ این کشورها، نه تنها توسط حاکمان مستبد و دیکتاتور و اپوزیسیون راست آن‌ها، بلکه دقیقاً توسط دولت‌های پیشرفته سرمایه‌داری غرب و در رأس هم حاکمیت امریکا هم به این همه فلاکت و مصیبت دچار شده‌اند. مردم این کشورها، به معنای واقعی در جهنم سوزانی زندگی می‌کنند که هر لحظه مانند هیولائی انسان‌های بی‌گناه و بی‌سلاح را در کام خود می‌بلعد و سیر هم نمی‌شود. اما با این وجود، آقای هجری و همفکرانش در سازمان‌ها و احزاب دیگر ناسیونالیست کرد و غیرکرد، همچنان چشم امید خود را به کاخ سفید دوخته‌اند که با حمله نظامی به ایران، آن‌ها را مانند اپوزیسیون لیبیا، عراق، افغانستان و غیره به قدرت برسانند؟ البته برای هجری‌ها، جوهر سیاست به معنی به قدرت رسیدن به هر بهائی است. از این‌رو، برای‌شان فرق نمی‌کند که آن‌ها را حکومت اسلامی و یا جناحی از آن به بازی بگیرد و یا قدرت‌های بزرگ منطقه و جهان. مهم آن است که این جریان‌های پستی و مقامی و اسمی در کنار و میان حاکمان داشته باشند!

اما خلاف آقای هجری و دیگر دوستان ناسیونالیستی‌اش، جامعه ایران نیازی به کمک و حمایت‌های دولت‌های جهان و منطقه ندارد. باید مردم این کشورها دولت‌هایشان را وادار کنند که در امور داخلی کشور‌های دیگر، به ویژه کشور‌هایی که تحولات سیاسی و انقلابی در آن‌ها در جریان است دخالت نکنند و به گروه‌ها ارتجاعی و تروریستی از موضع طبقاتی سرمایه‌داری خود یاری نرسانند.

نهایتاً همان‌طور که در مطلب قبلی‌ام درباره درگیری حزب دموکرات ایران و پ.ک.ک نوشته بودم باز هم تأکید می‌کنم که چنین درگیری‌هایی به نفع اپوزیسیون نبوده و اغلب به نفع حکومت اسلامی و حکومت ترکیه و یا دولت اقلیم کردستان تمام می‌شود. به علاوه همه جریان‌اتی که درگیر مبارزه سیاسی و مسلحانه هستند بی‌تردید دارای کمبودها و نقصان‌ها و اشکالاتی هم هستند. اما می‌توان اشکالات این احزاب را مورد نقد قرار داد. اما مهم‌تر از همه، هر حزب و سازمان و شخصیتی که اهداف و سیاست‌های خود را با اهداف و سیاست‌های امریکا و دیگر دولت‌های غربی و منطقه‌ای هماهنگ کرده و یا می‌کند و مستقیم و غیرمستقیم طرفدار حمله نظامی به ایران و یا کشور دیگری است قابل نقد نیستند و چنین سیاستی باید صریحاً و شدیداً محکوم گردد. و در عین حال بر سرنگونی کلیت حکومت جهل و جنایت و ترور و اعدام اسلامی، مستقیماً به دست جنبش‌های اجتماعی-سیاسی و خود مردم آزاده ایران و در پیشاپیش همه جنگ کارگری متحد و متشکل و آگاه تأکید ورزید!

سه‌شنبه نوزدهم خرداد [جوزا] ۱۳۹۴ - نهم جون ۲۰۱۵